

La dimensió comunitària de l'escolta i del dejuni

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Església mare ens convida en el temps de Quaresma a l'escolta de la Paraula i la pràctica de la penitència, amb la finalitat d'avançar en el camí d'una conversió sincera. Els quaranta dies que precedeixen la Pasqua són un temps intens d'exercici espiritual amb la característica de comunitari. De fet, en la santa Quaresma, les parròquies ofereixen activitats que propicien la pregària i la penitència comunitàries: el viacrucis, l'escolta de la Paraula en xerrades i meditacions, les misses estacionals, celebracions penitencials.

Vivim comunitàriament la Quaresma mitjançant l'escolta de la Paraula, la pregària i la penitència compartida

La dimensió comunitària de la vida cristiana és essencial. Tot deixeble de Crist ha de tenir consciència que camina juntament amb els altres. En aquest aspecte, és molt important l'escolta i el dejuni comunitaris. El Sant Pare en el missatge per a la Quaresma d'enguany ens diu: «Les nostres parròquies, les famílies, els grups eclesials i les comunitats religioses són cridats a viure durant la Quaresma un camí compartit, en el qual l'escolta de la Paraula de Déu, així com del clam dels pobres i de la terra, esdevingui una forma de vida comuna, i el dejuni sostingui un penediment real.»

Certament, no hem estat pensats per a caminar sols. El Senyor ens ha creat per a compartir la nostra existència amb els altres, en els diferents cercles de relació personal. El mateix hem de dir de la vida eclesial. Per això, durant la Quaresma, fem bé d'acollir les iniciatives de les nostres comunitats de referència, a fi d'experimentar que caminem junts. En aquest mateix aspecte, vull assenyalar la importància comunitària de la penitència. Comunitàriament se'ns demana el dejuni el Dimecres de Cendra i el Divendres

Sant, com també l'abstinència de menjar carn el divendres, sabent que fora del temps de Quaresma podem substituir aquesta abstinència per una altra pràctica de pregària o caritat. Aquest és també un aspecte comunitari que no podem obviar fàcilment. Els uns als altres ens hem de donar el testimoni que junts acomplim la penitència demanada. Això té més importància del que sembla, perquè ens edifica en la humilitat d'acceptar el que ens ha estat donat: ser membres de l'Església. Tinguem ben present que Crist i el seu cos, que és l'Església, són inseparables.

La veritable conversió no és una mera qüestió de consciència personal; implica també «l'estil de les relacions, la qualitat del diàleg, la capacitat de deixar-se interrogar per la realitat i reconèixer allò que realment orienta el desig, tant a les nostres comunitats eclesials com a la humanitat que té set de justícia i reconciliació».

